

Ting at gøre det. Men jeg haaber, at der gennem en grundig Overvejelse, der er baseret paa omhyggelige statistiske Oplysninger, maa kunne naas et Resultat, der kunde tilfredsstille alle, saaledes at vi opstille de bestemte Krav, som alligevel i en nær Fremtid ville blive stillede i denne Retning.

Fussing: Ja, det er jo ret vidtløftige Udtalelser, der allerede ere faldne; jeg skal derfor søge at fatte mig i Korthed. Jeg vil dog sige, at mit Standpunkt til Lovforslaget er det samme, som det har været tidligere. Jeg er ikke uvillig til at fremme dette Forslag, men jeg ønsker, at Loven maa blive saa moderat som muligt for dem, der skulle bære Byrden, og saa ønsker jeg ogsaa, at Loven i visse Henseender faar noget bestemtere Udtryk, saaledes, at Arbejdsgivere og Arbejdere med større Sikkerhed, end de efter mit Skøn nu ere i Stand til, kunne vide, naar de skulle forsikre deres Arbejdere, og naar Arbejdere have Ret til at være forsikrede. Der blev sagt af det ærede 2det kongevalgte Medlem (Goos), at man maa huske paa, at det var en første Behandling, og han vilde derfor ikke gaa i Detailler. Jeg tillader mig dog, da Sagen foreligger paa en noget anden Maade end i Almindelighed ved 1ste Behandling, idet den nemlig foreligger, som om den skulde have været til 2den Behandling her i Tinget, at gøre et Par Bemærkninger til enkelte af Paragrafferne; jeg skal tage det saa almindeligt som muligt og haaber da, at det kan lade sig gøre ved denne første Behandling.

Jeg skal da tillade mig at gøre opmærksom paa det sidste Stykke i § 3. Det lyder saaledes: „Naar nogen paatager sig en Virksomhed af en i § 4 nævnt Art, anses han som Arbejdsgiver, ogsaa for de Arbejdere, som overlades ham af Kontrahenten til Virksomhedens Udførelse“. Jeg tror ikke, det lader sig gøre at beholde denne Tilføjelse, som Paragraffen har faaet i Udvalget i Fjor, og som nu er optagen her i Lovforslaget. Saa vidt jeg forstaa det, tænkes der paa det Forhold, at der er et enkelt større Arbejde, som til visse Tider trænger til en større Arbejdskraft, og saa overlades f. Eks. Bygherren en Bygmester nogle af sine Folk dertil. Det at „overlade“ dem, vil vistnok sige, at de skulle gøre det uden Vederlag, og saa kan jeg ikke se, at de kunne komme her ind under Loven. Lovens Bestemmelser angaa jo overhovedet kun Arbejdere, der arbejde mod Løn, saa der vil blive en Modsigelse

mellem Bestemmelsen i § 1 og det, der nu er foreslaaet i § 3. Men skulde jeg tage fejl, idet „overlade“ betyder, at Bygherren har overladt Bygmesteren Folkene saaledes, at han skal betale dem, saa er Bestemmelsen jo overflødig, thi saa falde Arbejderne ind under dem, som Arbejdsgiveren lønner. Jeg henstiller dette til de Herrer, der have siddet i Udvalg tidligere, og hvis der bliver et Udvalg, hvilket jeg nu for Resten haaber, beder jeg det om at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse.

Blandt de Erhverv, der ere nævnte i § 4, skal jeg tillade mig at gøre opmærksom paa et, som det ligger nær for mig at henpege paa, nemlig under Post 4, der handler om Opførelse og Istandsættelse af Kirker og Huse med mere end en Etage og Tagkvist. Det er en meget vanskelig Bestemmelse for Arbejderne at faa rigtig fat paa, tror jeg, thi det er ikke sikkert, hvad der hører til Opførelse; i alt Fald tror jeg, at man her kan tvistes meget om, hvad der hører ind under en Bygnings Opførelse. Jeg tror, at det i denne Bestemmelse ligger, og jeg mener ogsaa, at det bør ligge deri, at de, der arbejde paa det, der hører til Bygningens Opførelse, falde ind derunder. Jeg vil tage et Eksempel. Tømmermændene, som arbejde paa det Bjælkelag, der skal lægges op paa Bygningen; de bør efter min Mening være med, selv om de arbejde paa et Sted, der er langt fjernet fra Bygningen (Afbrydelse af Goos). Altsaa, de ere med, siger det ærede 2det kongevalgte Medlem. Men saa er der andre, der maa være med paa samme Maade, t. Eks. en Blikkenslager, der sidder hjemme i Mesterens Værksted og laver en Tagrende, som skal sættes op paa Bygningen. Han laver den altsaa hjemme, og sætter den saa op; han er lige saa godt med som den Tømmermand, der gaar paa Marken ved Siden af Bygningen og hugger Tømmeret til Bygningen. Men saa sidder der paa det samme Værksted en anden Mand, der laver en Kaffekedel; de kunne begge to komme til Skade med deres Maskiner eller Redskaber, ham der arbejder paa Bygningen, kan klippe sin Finger, og det kan han, der arbejder paa Kaffekedelen, ogsaa gøre. Den sidste faar imidlertid intet, men den Mand, der en Gang skal hen og sætte Renden op, han vil allerede nu faa Erstatning. Det vil vanskelig blive forstaaet, og saaledes kan der komme mange Tilfælde. Jeg tror, at lignende Tilfælde, som dem, jeg nu har talt om, have skabt megen Uro andet Sted, hvor de have en saadan Lov.